

בית משפט השלום ירושלים
א 2503/99
נ. נדינת ישראל
תאריך פתיחה: 04/02/99
סוג עניין: 202 סדר דיון: רגיל

כבית משפט השלום בירושלים

כעניין : _____ אבו חדיד

ת.ז. _____
מ.מ.פ. קלנדיה, נפת רמאללה

ע"י כ"כ עו"ד הישאם שכאיטה (מ.ר. 17362)
ו/או אליהו אכרם (מ.ר. 11851)
ו/או מיכל פינצ'וק (מ.ר. 21600)
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוכיידה 4, ירושלים
טל': 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

- נ ג ד -

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב 64924
טל': 03-6970222; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

כתב תביעה

1. התובע הינו תושב מחנה הפליטים קלנדיה ובתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה עבד כנהג משאית, בין היתר בקו הגדה המערבית-רצועת עזה.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והיתה בתקופה הרלבנטית לכתב התביעה אחראית על פעולותיהם ו/או מחוליהם של חיילי צה"ל ו/או של אנשי כוחות בטחון אחרים הפועלים מטעמה ו/או של הרשויות המופקדות על חקירת חשד לעבירות המתכצעות על ידי חיילי צה"ל ו/או אנשי כוחות בטחון אחרים ו/או הפרקליטות הצבאית ו/או רשות חקירה אחרת.

עובדות האירוע

3. כתאריך 1.5.94 הוכיל התובע, כמסגרת עבודתו כנהג משאית בחכרת הובלות, מלט מרמאללה שכגדה המערבית לבית חנון שכרצועת עזה.
4. כשהגיע התובע למחסום ארוז, בכניסה לרצועת עזה, בסביבות השעה 9:00 בבוקר או בסמוך לכך, נדרש לעצור על ידי שני חיילי צה"ל (להלן: "החיילים"). אחד החיילים (להלן: "החייל 1") דרש מהתובע להציג את רשיונותיו.
5. התובע יצא מהרכב ומסר לחייל 1 את הרשיונות. החייל 1 העיר לתובע ככעס ובצעקות על כך שהתובע מסר לו את כל הרשיונות יחד. התובע השיב לחייל כי יסייע לו לבדוק כל רשיון בנפרד אם יהיה צורך בכך, והוסיף כי ככל שידוע לו בדיקת רשיונות רכב ו/או נהיגה מתבצעת בד"כ על ידי משטרת ישראל ולא על ידי חיילי צה"ל.
6. הערה זו העלתה את חמתו של חייל 1 אשר קילל את התובע וירק על פניו. החייל השני (להלן: "החייל 2") סטר בחוזקה על פניו של התובע ומיד לאחר מכן ניסה לסטור שוב על פניו, אלא שהתובע הספיק לאחוז בזרועו תוך שהוא דורש ממנו להפסיק להכותו.
7. בשלב זה התקרב חייל 2 לתובע, הרים את נשקו והנחית בתנופה את קת נשקו על פניו ועל עינו הימנית של התובע. התובע נפל ושני החיילים היכו יחד את התובע השוכב ככל חלקי גופו. לאחר מכן נטשו החיילים את התובע החכול ועזבו את המקום.
8. חכול קשות בעינו ופצוע בחלקי גופו האחרים, פנה התובע מיד לתחנת המשטרה הסמוכה במחסום ארוז, על מנת להגיש תלונה. לאחר שעת המתנה ארוכה בתחנת המשטרה, חרף מצבו הקשה, התקבלה תלונתו של התובע.
9. התובע ביקש מהחוקר התורן "אישור בדבר הגשת תלונה" אך החוקר הסביר לתובע כי תלונתו תועבר למשטרה הצבאית וסירב לתת לתובע אישור זה. לעומת זאת, החוקר מסר מכתב הפניה לתובע לצורך בדיקה רפואית. מצ"ב העתק ממכתב ההפניה כנספח א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.
10. התובע פנה לבית החולים לעיניים סנט ג'ון בשיח ג'ראח, מזרח ירושלים, כפי שיפורט להלן.

אופן ניהול חקירת האירוע

11. כתאריך 26.6.94 פנתה באת כוחו של התובע דאז, עו"ד באדירה ח'ורי, לפרקליטות הצבאית כנסיון לעמוד על התקדמות החקירה ותוצאותיה. מצ"ב העתק מכתב זה כנספח ב' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.
12. במכתב תשובה מהפרקליטות הצבאית מתאריך 10.7.94, נענה התובע כאמצעות באת כוחו כאמור, כי הפרקליט הצבאי הורה על חקירת מצ"ח.

13. כמכתב נוסף מתאריך 7.11.94, הודיע הפרקליט כי הוחלט לסגור את תיק החקירה, בין היתר מהנימוק כי:

"כל הנסיונות שערכו חוקרי מצ"ח לאיתור החיילים ששהו במחסום צה"ל בכית חנוון בשעות הכוּקֶר של ה-1.5.94 עלו בתוהו, וזאת עקב היעדר תרשומת המתעדת את איוש מחסומי צה"ל לרכות זה שהיה ממוקם בכית חנוון" (הדגשה - ה.ש.).

14. כנוסף, כותב הפרקליט הצבאי כמכתב זה כי תלונתו של התובע הועברה לידיעת הפרקליטות באמצעות כאת כוחו כאמור, וכך כי הורה על פתיחת חקירה רק בתאריך 10.7.94 וזאת חרף העובדה כי התובע הגיש תלונה עוד כיום האירוע, ואף זמן קצר בלבד לאחר קרות הארוע, כל זאת כחודשיים לפני שניתנה ההוראה על פתיחת החקירה!

15. יחד עם זאת מציין הפרקליט הצבאי, והדבר אכן עולה כבירור מעיון כחומר החקירה, כי: "מחומר החקירה בתיק מצ"ח עולה כי בתאריך 1.5.94 הוכה מר חדיד ע"י חיילי צה"ל שאיישו מחסום צבאי בכית חנוון, בעקבות מחלוקת ביניהם בנוגע לבדיקת מסמכיו של מר אבו חדיד. כתוצאה מן המכות נפגע האחרון בצינו".

מצ"ב הצעת מכתב הפרקליטות כנספח ג' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

אחריות שלוחי הנתבעת

תקיפה

16. התובע יטען כי הכאתו בכל חלקי גופו על ידי חיילי צה"ל, שלוחי הנתבעת, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968.

רשלנות

17. התובע יוסיף ויטען כי מעשה התקיפה של החיילים, שלוחי הנתבעת, מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

18. בנוסף, התובע יטען כי החיילים, שלוחי הנתבעת, התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר כמעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או צווי ו/או הנחיות צה"ל.

ב. התנהגו ופעלו בניגוד להתנהגותם ו/או מעשיהם של חיילים סבירים ונבונים כנסיבות העניין בכך שתקפו את התובע ללא הצדקה ו/או סיבה.

ג. היכו את התובע ללא שום סיבה ו/או הצדקה שכנדון.

ד. לא עשו כל שכיכולתם של חיילים ו/או כוחות בטחון סבירים לעשות כדי למנוע את אירוע הנזק.

ה. סיכנו את חייו ו/או כריאותו ו/או שלימות גופו של התובע בכך שהיכו אותו כחפץ קשיח ומסוכן על עינו, אזור רגיש ופגיע במיוחד בגוף האדם.

ו. נהגו ברשלנות בכך שלא ביצעו כל רישום ו/או תיעוד לגבי מיקומם המדויק בזמני הפעילות השונים ו/או לגבי פעילותם השוטפת ו/או החריגה בכלל, וביום האירוע בפרט, באופן שיאפשר פיקוח אפקטיבי על פעילותם.

חקירת האירוע

19. בנוסף יטען התובע כי רשויות החקירה התרשלו אף הן ורשלנותן מתבטאת בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. פעלו בניגוד לדין והתרשלו בכך שלא פתחו בחקירה ו/או לא הורו על פתיחת חקירה באופן מידי ו/או תוך זמן סביר ו/או תוך זמן המאפשר חקירה אפקטיבית, וזאת בעוד שהתובע הגיש תלונה ביום האירוע, כאמור.

ב. לא השתמשו במיומנות הסבירה ו/או הראויה ו/או לא עשו את מה שדרוש ו/או שניתן לעשות כדי לעמוד על זהות המעורולים שלוחי הנתכעת ולהגיש לחקר האמת ו/או

ג. משטרת ישראל התרשלה בכך שלא חקרה את האירוע מיד ו/או לא העבירה כלל ו/או לא העבירה תוך זמן סביר את תלונת התובע לפרקליטות הצבאית ו/או למשטרה הצבאית ו/או לכל גורם מתאים אחר ו/או השתתה מעבר לסביר בהעברת התלונה הנ"ל ו/או

ד. הפרקליטות הצבאית התרשלה בכך שלא הורתה מיד לאחר קבלת התלונה ו/או תוך זמן סביר על פתיחת חקירה אפקטיבית ו/או גילתה זלזול ו/או קלות דעת ו/או אדישות כלפי תלונת התובע ו/או

ה. המשטרה הצבאית החוקרת לא עשתה כלל ו/או מספיק ו/או לא ביצעה את תפקידה כנדרש בחקירת האירוע ובאיתור החיילים המעורולים ו/או השתתה כטיפול במלאכת החקירה מעבר לזמן סביר וגרמה בכך לסגירת תיק החקירה ו/או

ו. רשויות החקירה גילו זלזול ו/או קלות דעת כלפי תלונתו של התובע ובכך מנעו ממנו כל סיכוי להיפרע על נזקו מידי המעורולים הישירים.

הפרת חובות חקוקות

20. התובע יוסיף ויטען כי החיילים, שלוחי הנתכעת, הפרו חובות חקוקות

שבדין אשר נועדו לפי מוכנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע וכי הפרת חובות אלו גרמו לנזקים להם טוען התובע.

21. התובע יטען כי החיילים הפרו את החובות החקוקות כמפורט להלן:

א. סעיף 280 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), האוסר שימוש לרעה בכוח המשרה על ידי עשיית מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיף 334 לחוק האוסר כל מעשה פגיעה שלא כדין.

ג. סעיף 341 לחוק האוסר עשיית מעשה שלא כדין או הימנעות מעשיית מעשה שחובה לעשותו, הגורם חבלה לאדם.

ד. סעיפים 379, 380 ו-380 לחוק, האוסרים תקיפה ותקיפה כנסיכות מחמירות.

ה. סעיף 72 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסר כל מעשה הגורם או עלול לגרום חבלה לגופו או נזק לכריאותו של אדם אחר.

ו. סעיפים 129 ו-130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסרים כל התנהגות מבישה והתנהגות שאינה הולמת.

ז. סעיף 134 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, המורה לכל חייל לפעול באופן סביר כדי למנוע דבר עבירה שחייל אחר זומם או מנסה לעבור.

ח. סעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, האוסר כל פגיעה בחייו, בגופו או בכבודו של אדם כאשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת

22. התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של החיילים והרשויות החוקרות, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

23. כמו כן, התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות המתבטאת, בין היתר, במעשים ו/או כמחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של החיילים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ב. לא דאגה להדריך ו/או להורות לחיילים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ג. לא דאגה להדריך כראוי את החיילים ו/או להגדיר להם את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונם.

ד. לא דאגה להכהיר לחיילים את הוראות מפקדת המטכ"ל ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי על כיצוע ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה ולפיקוחה ידעו או ישמרו עליהן.

ה. לא דאגה להדריך כראוי את אנשי רשויות החקירה ו/או לפקח על פעולותיהם ו/או להכשיר כוח אדם מיומן ומתאים שיבצע את מלאכת החקירה כראוי.

ו. לא פיקחה כלל ו/או במידה מספקת על פתיחת החקירה כגיון תלונת התובע ו/או ניהולה.

ז. לא ערכה כלל רישומים ו/או תיעוד ו/או ערכה רישום ו/או תיעוד חלקיים של שמות הכוחות ו/או החיילים שפעלו בזמן ובאזור האירוע ו/או לא דאגה ו/או לא פיקחה על עריכת רישומים ו/או תיעוד כאלה.

נזקי התובע

24. כתוצאה מפעולותיה ו/או מחדליה של הנתבעת ו/או של שלוחיה כאמור, נחבל התובע קשות בעינו הימנית. כמו כן, נגרמו לתובע פציעות בפניו וכן סבל מכאבים באזור חזהו ובכל חלקי גופו.
מצ"ב תעודה רפואית מבית החולים סנט ג'ורג' כנספח ד' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

25. כתוצאה מהפגיעה בעינו, סבל התובע מכאבים עזים בעינו משך כחודשיים ימים. כמו כן, התובע סבל מכאבים עזים בכל חלקי גופו ובמיוחד באזור החזה משך כשבועיים ימים.

26. משך כחודשיים נבצר מהתובע לעבוד באופן מוחלט. יצוין שהתובע עבד כנהג משאית, עבודה בה חוש הראייה, כידוע, חיוני ביותר.

27. לאחר מכן, ומשך כחודשיים נוספים, חזר התובע לעבוד באופן חלקי תוך שהוא נוהג מספר שעות מועט כיום בלבד.

28. להלן הנזקים שנגרמו לתובע כתוצאה מהאירוע ושאת הטבתם תובע הוא מן הנתבעת:

א. הוצאות טיפולים רפואיים, תרופות, ונסיעות בעבר: 2,000 ש"ח	
ב. עזרת הזולת	2,000 ש"ח
ג. אוכדון השתכרות	<u>20,000 ש"ח</u>

סה"כ נזקים מיוחדים 24,000 ש"ח

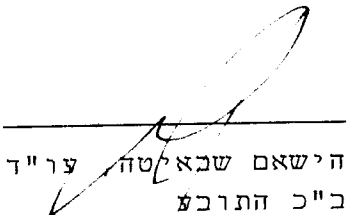
29. כמו כן, יטען התובע כי הוא זכאי לפיצוי בגין נזקיו הכלליים הכוללים כאב וסבל ועוגמת נפש, כשיעור שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

30. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות כמצטבר או לחילופין או משלימות זה את זה, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים. בכל מקום בתביעה שבו מיוחס מעשה או מחדל או שכו נטענה טענה כיחס לנטל הראיה או המחדל, נטענת טענה זו כנגד הנתבעת וכן כנגד עובדיה, נציגיה ושלוחיה בהתאמה והכל לפי הקשר הדברים.

31. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדרון בתביעה.

32. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט להלן, וכן לחייב אותה בתשלום הוצאות משפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע עד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, היום 4 לחודש פברואר, 1999.

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובע

לרט: נספחים א'-ד'

(ת.ש. 5945, מ.מ. 22528)